

Страдање светих мученика Фруктуосуса, бискупа, Аугурија и Еулогија, ђакона, у Терагони 21. јануара, у доба царева Валеријана и Галијена

(Превод: Tiziana Sbisà)

1 .- У доба конзулата Емилијана и Баса, у недељу, 16. јануара, ухапшени су Фруктуосус, бискуп, те Аугурије и Еулогије, ђакони. Након сто се Фруктуосус повукао у своју собу ушли су у кућу војници преторијанске гарде, Аурелије, Фестуције, Елија, Полентсије, Донат и Максим. Он је чуо њихове кораке, устао и поздравио их, иако је био у сандалама.

Војници рекоше:

- Пођи с нама, гувернер позива Вас и Ваше ђаконе.

Фруктуосус одговорише:

- Идем, али дозволите ми да ставим ципеле.

Војници му одговорише:

- Ставите их, уколико желите.

Када су стигли на том месту били су заробљени. Фруктуосус, међутим, самопоуздан и радостан, због славе Господње која му је била суђена, молио је без престанка. Браћа га нису напустила, доносећи му храну и молећи га да буду присутни у његовим мислима.

2 .- Следећег дана, крстио је нашег брата по имену Рогатианум. Провели су шест дана пре него што се су били позвани да дају изјаву у петак, 21. јануара.

Гувернер Емилијан рече:

- Нек дође Фруктуосус, нек дође Аугурије, нек дође Еулогије.

Војници одговорише:

- Овде су!

Гувернер Емилијан рече Фруктуосусу:

- Да ли знаш шта су цареви наредили?

Фруктуосус је одговорио:

- Не знам шта су наредили, али ја сам хришћанин!

Гувернер Емилијан рече:

- Наредили су да поштујете наше Божове.

Фруктуосус је одговорио:

- Ја обожавам једног Бога, творца неба, земље и мора, и свега што постоји.

Емилијан је инсистирао:

- Зар не знаш да постоје богови?

Фруктуосус рекоше:

- Ја то не знам.

Емилијан му запрети:

- Знати ћеш касније.

Фруктуосус је погледао у Бога и почео да се моли у тишини. Гувернер Емилијан узвикнуше:

- Дакле то су они којима обраћа пажњу, то су они којих се треба бојати, то су они које треба обожавати, уместо да верује у наше богове и обожава статуе царева!

Гувернер Емилијан рече Аугурију:

- Немој да слушаш Фруктуосусове речи.

Аугурије рече:

- Ја славим свемогућег Бога.

Гувернер рече Еулогију:

- Можда обожаваш Фруктуосуса?

Еулогије му објасни:

- Ја не обожавам Фруктуосуса, али обожавам истог Бога којег Фруктуосус обожава!

Гувернер Емилијан се обратише Фруктуосусу:

- Јеси ли ти бискуп?

Фруктуосус рече:

- Јесам!

Емилијан га осуди:

- Био си!

И нареди да буду живи спаљени.

3 .- Док су Фруктуосус и његови ђакони били одведени у амфитеатар, људи су почели да плачу бискупа Фруктуосуса јер су га толико волели, и то не само његова браћа, већ и пагани. Фруктуосус је тако постао слика савршеног бискупа којег је описао Светим Дух кроз речи блаженог апостола Павле, изабрани путир, доктор народа. Због тога чак су и војници, свестни велике славе коју ће да постигне, били срећни, уместо тужни. И кад му је неко међу браћом понудио припремљен напитак, он је одговорио:

- Није још увек време - рекао је он - да се заврши са слављем поста.

Ово се дешавало између десет и једанаест ујутро. И пошто је још у среду била остварена свечаност поста, чак се и сада, упркос затвору, срећан и постојан, веселио да ће достићи Рај којег је Бог припремио за оне који га љубе, са мученицима и пророцима, са станице из које је кренуо у петак. Кад су стигли у амфитеатру, марљиво му је пришао његов лектор Аугусталије, који га је плачући преклињао да му скине ципеле. Тај блажени мученик, самопоуздањем и ликујући ради обећања Божјег, одговорише на следећи начин:

- Остави брата, ја ћу то учинити.

Када беше босоног, војник по имену Феликс, брат наш, му је пришао и узео његову десну руку преклињајући га да буде присутан у његовим мислима.

Гласно, да чују сви присутни, одговорио је:

- У мојим мислима мора да буде увек присутна Католичка црква, од истока до запада.

4 .- Стојећи тако на улазу у амфитеатар, спремни да приступе спасењу више него страдању, у присуству војника претходно поменутих, Фруктуосус, тако да су га наша браћа могла да чују, а инспирисан Светим Духом, који је говорио кроз његова уста, рече:

- Никада више вам неће недостајати свештеник нити ћете бити разочарани обећањем Господа, ни сада ни после. Ово што сада гледате је само пролазна слабост.

Након што је утешио браћу, они постигоше спасење које су завредели, чак и срећни својим мучеништвом, као што је обећано у Светом Писму.

Постали су слични Хананију, Азарију и Мисахелу, пошто је и над њима сјала Тројица онда када се, док су стајали у земаљској ватри, пред њима указао Отац, тешио их Син и окуружио их Свети Дух својим пламеновима. Пошто су изгорели конопци са којима су му руке биле везане, Фруктуосус, навикнут славити Бога, ликујући, на коленима, сигуран у васкрсење, молио се Богу са истом победничком гестом распетог Господа.

5 .- Касније нису недостајала уобичајена и дивна чуда Господа: небеса се отворише и Бабилон и Мигдоније, наша браћа у служби гувернера Емилијана, показали су његовој ћерки, њиховој земаљској дами, како се Фруктуосус и његови ђакони, крунисани, уздижу ка небу, а стубови за које су били везани осташе на месту. Али Емилијан, позван да учествује у визију, није био достојан да их види, а слуге му рекоше:

- Дођи и види како су они које сте данас осудили обновљени у небу и у њиховој наду.

6 .- Браћа, збуњена без његовог водства, осећала су се тужно, не само зато што су жалили Фруктуосуса већ зато што им је недостајао. Сви они, међутим, свесни његове вере и борбе, ноћу пожурише у амфитеатар носећи вино да угасе тела, која су још увек горела. Након тога, свако је покушао да узме највећу количину пепела. Чак и тада, чуда нашег Спаситеља и Господа манифестовала су се како би потврдили поуздање верника и дали пример слабе најслабијима.

Оно што је мученик Фруктуосус из милости Божије подучавао у животу, као обећање Господа и Спаситеља, било је сада потврђено његовим недавним страдањем и вером у васкрсење тела. Дакле, након његове муке, указао се браћи и наредио да свако од њих врати без одлагања све оно што су узели, због љубави, из пепела.

7 .- Фруктуосус и његови ђакони указаше се Емилијану, који их је био осудио, одевени туником обећања, прекоравајући и упозоравајући га да је узалуд одузео тела и сахранио оне које је, најзад, морао да коначно препозна као победнике.

О блажени мученици, неокаљани као драгоцено злато, прекривени оклопом вере и шлемом наде, овенчани дијадемом и венцем неподмитљивости, који

сте згазили главу Зла! О блажени мученици, који заслужујете славно место на небу, са десне стране Христа, славећи Бога, Оца Свемогућег, и Исуса Христа, Сина његова, и Духа Светога!

Амен!